

Surinaamse Courant.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSEL uit de Nederlandsche Dagsbladen tot en met den 12 Junij 1839.

Deutsche Berichten.

Geijk hare omstreken, heeft de stad Kleef ook heden een allervriendelijkst aanzien; in de straten zijn eerbogen opgeslagen, die even als de huizen met festoen van frisch groen en bloemen versierd zijn; ter plaatse waar voormaals kloosters stonden, zijn altaren opgericht, die door brandende waslichten en door de schoonste bouquets opgeluisterd zijn.

De processie stelt zich ten elf ure des morgens in beweging van uit de groote kerk, door de voorste straten der stad, en wel in de navolgende orde:

1. De optocht wordt geopend door een vaandel, waarvan de koorden gedragen worden door vier kindertjes, in het wit gekleed en met linten en bloemen versierd; hierop volgen de leeraars der armen- en andere scholen, met hunne leerlingen in twee rijen verdeeld, die met de bijkomende vrouwenschaar onafzienbaar zijn.

2. Aan de beide zijden van den trein twee vaandels, en op zekere afstanden van elkander wederom groote en kleine vaandels, van onderscheidene kleuren, gedaanten en beteekenis.

3. Een sterk bezet koor van vrouwen.

4. Een corps muzikanten, met vele blaas instrumenten, trommels en pauken.

5. Een mannen koor, dragende ieder een brandende fakkel.

6. Vele geestelijken in de rijkste kerkgewaden.

7. Een groot aantal kindertjes, in het wit gekleed, met blauwe linten strooiende bloemen uit korven, die door hen gedragen worden.

8. Onder een met roode zijde omhangen gehemelte, een geestelijke, dragende het Hoogwaardige, ingesloten door twee rijen broeders, met koperen lantaarnen op stokken, en door de marchoorleiders, alhier in bezetting; gevolgd door een groot aantal aanzienlijken, met brandende fakkels.

Voorts volgen de mannen, die deel aan deze plegtigheid nemen, en welker lange rijen besloten worden door een sterk mannen koor.

In geene jaren is deze processie zoo talrijk geweest als ditmaal; van alle kanten waren menschen van allerlei rang, stand en puerdom, als om strijd op gekomen, om deel aan dezelve te nemen.

De bezangen, die bij beurten door de onderscheidene koren in het Hoogduitsch zangheven, en begeleid of afgewisseld werden door de muziek, hadden met het geheel iets indrukwekkends; dat verhoogd werd door het losbranden van het geschut van den Schlossberg; telkens als de zegen bij ieder altaar, dat op of bij de hierboven genoemde plaatsen was opgericht, werd gegeven, wanneer de optocht voor een oogenblik halt maakte.

Alles is rustig afgegaan, waarin dan ook wel het doorslaandste bewijs ligt, dat de gemoeiden in Kleef volkomen bezadigd zijn.

Heden avond zullen de meeste huizen worden geillumineerd.

Mengelingen.

LACH NOOIT OM UWE EIGENE GEESTIGHEID!

Voorzeker de zwaarste schatting der zelfverloochening, onzer arme mensche lijke natuur ooit afgevergd, is de poging om de mensch te verzoeken, dat een satsoenlijk man een feestmaal zal geven, om aan zijn eigen dishonthouding te leeren; dat hij u zijn heerlijk wildbraad zal aanprijzen en de kurk van den Champagne zal doen vliegen, op de monnikenvoorwaarden, er geen mond aan te zetten en patrijzen-boutjes noch oeil de perdrie te genieten! Wat ons betreft, ernstige stemmige, deffige gezigten zijn ten onzent in zoo grooten getale, zoo treffend — waar, zoo verbaasd, oorspronkelijk aan te treffen, dat wij van niemand verlangen, dat hij ook in een oogenblik van luim of lust van de groote familie zij! Integendeel, wij houden er van, een geestig man zijne eigene scherpe te zien voorproeven, een vernuftig gezegde of een aardigen zet te bespieden, als zij nog op de lippen darte len en de tong ze nog niet de wijde wereld heeft ingestuurd. Zoo de geestigheid versch en, echt, prikkelend of stekend, ontangen en geboren is, ter zelder stond; zoo hij die haar uit, haar nooit te voren dacht, dan is het natuurlijk, dat zij hem het eerste streelt! En alle vermoening van dat wege vallen achten wij even onbeleefd als beleedigend, zij maakt links of zij toont trots. Wat tocht wil dat inhouden anders zeggen, dan dat twee gasten dwaas of slaauw genoeg zijn, om te schateren over een inval of een Nuttal, die u de lever niet of naauwelijks doet schudden?

REGTSCHAPEN TROUW.

Koning Karel de XII van Zweden deed eens, verzeld van den Hertog van Holstein, zijnen neef, en eenige anderen van zijn gevolg, nimmer het doorluchtig gezelschap op een hoop planken stiet. De Hertog deed den jongen, vurigen, doldriftigen

Karel den voorslag, om te beproeven of de paarden daarover zou kunnen springen. Karel was daartoe niet alleen onmiddellijk bereid, maar wilde de eerste zijn, die het halsbrekend waagstuk bestond. Dan, zoo als hij zijn ros de sporen wilde geven, greep de Admiraal Graaf Hans van Wachtmeester, het paard in de teugels, en hield den jeugdigen Koning terug, zeggende: »Neen! mijn Meester zal het niet doen. De Hertog riep vertoord: »Wat? Gij onderstaat uwen Koning te beloften, zinnen wil te volgen? Wachtmeester hernam bedrard: Uwe Doorluchtigheid moge zelf den sprong wagen, wanneer het u behaagt; maar mijn Koning zal zich naar uwen voorslag niet voegen. »Bedenkt gij wel, tot wien gij spreekt? »Zeiden de Hertog in woede: »O ja! ik weet zeer wel dat ik met den Hertog van Holstein te doen heb. Maar uwe Doorluchtigheid gelieve zich ook te herinneren, dat gij met 's Konings Raadsheer, den Graaf van Wachtmeester, spreekt. Mijn Koning kan bij zulk een sprong den hals breken. Misschien meent gij dan Koning van Zweden te worden. Dat zal evenwel niet gebeuren, zoo lang ik Hans heet, en dat hier zit! »Terwijl hij op zijn zwaard sloeg. Karel zwakte hierop zijn ros, klopte den grijsen Graaf op den schouder en zeide: Nu, brave oude vriend, word niet boos, ik wil den sprong nu niet doen.

VORSTELIJK GENADEBEWIJS.

De jonge Vorst van een klein Hertogdom deed eens reis door zijne niet zeer uitgebreide Staten, bezag al de openbare geelichten, en inrigtingen, en gaf overal welmeenende, bevelen, tot noodwendige veranderingen en verbeteringen. Ook de gevangenen vergat hij niet te bezoeken, en hier boezemde het treurig lot der zich daarin bevindende ongelukkigen zijn mensche lievend hart een zoo diep mededoogen in, dat hij al de misdadigers, die tot levenslange gevangenis veroordeeld waren, een jaar verligting van straf gaf.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Juli, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 27sten Junij 1839, Josephina Houwling; dochter. — Den 29sten, Eliza Lockmire; dochter. — Den 2den Julij, Dientje Mozes Coster, Echtg. van Joseph Heidemans; zoon. — Idem, Jacoba Sara Stuger, Echtg. van Johan Hendrik Reijger; zoon. — Idem, Francina Kammerling; dochter. — Den 5den, Johanna Frederica Elisabeth Brink, Echtg. van Eghertus Johanis van Wijhe; dochter. — Idem, Johanna van Bebe van Auka; zoon. — Den 6den, Alida Theresia Scholtzberg; zoon. — Den 8sten, Jansje Henriette Mossenberg; zoon. — Idem, Adriana Krejmen; zoon. — Den 9den, Susanna Maria Wukker; dochter. — Den 10den, Susanna van Eva van Samson; zoon. — Idem, Geertruida Louiza Schuster, Echtg. van Cornelius Aart Batenburg; dochter.

R. C. Pinksterhoer, Adres bij J. S. Samsón, Is.
Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.